

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/185/2016
Identifikačné číslo spisu:	3713216527
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3713216527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne K. U., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej v V., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Peter Rybár, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7 C 272/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. apríla 2016 sp. zn. 17Co/372/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom zmenil žalobe vyhovujúci rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo 4. februára 2015 č. k. 7C/272/2013-145 tak, že žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo forme zaplata sumy 956,30 Eur s prísl. zamietol. Zamietnutie žaloby odôvodnil premĺčaním uplatneného nároku v dôsledku uplynutia dvojročnej subjektívnej premĺčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dovolaní uviedla, že ho podáva podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „C. s. p.“) pre nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

3. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a k

posudzovaniu predpokladov prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťnou vadou (§ 420 C. s. p.) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 C. s. p.). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 C. s. p. a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 C. s. p.

6. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Podľa písm. f) uvedeného ustanovenia dovolanie odmietne tiež vtedy, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v §§ 431 až 435.

9. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

10. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje totiž dovolaciemu súdu posúdiť, či ide o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa odvolací súd pri jej riešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo či je táto otázka riešená dovolacím súdom rozdielne alebo nebola riešená. Zároveň, keďže nesprávne právne posúdenie veci zakladá prípustnosť dovolania len ak sú splnené predpoklady uvedené v § 421 ods. 1 pod písm. a), b) a c) C. s. p., a keďže dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), musí byť v dovolaní podanom z tohto dôvodu aj konkrétne označená ustálená rozhodovacia prax odvolacieho súdu, od ktorej sa odvolací súd odklonil alebo konkrétne označené jeho rozdielne rozhodnutia riešiace otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu alebo tvrdenie, že táto právna otázka nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená.

11. Prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v jednej a tej istej právnej otázke, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nemožno odôvodňovať súčasným splnením predpokladov jeho prípustnosti podľa písm. a), písm. b) a písm. c) § 421 ods. 1 C. s. p., resp. len všeobecne poukazom na toto ustanovenie. Takéto odôvodnenie prípustnosti dovolania je vnútorne rozporné. Uvedené predpoklady sa pri rovnakej právnej otázke vzájomne vylučujú. Nemožno totiž prijať záver, že

určitá právna otázka je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená ustálene a zároveň, že je riešená rozdielne, resp. že nie je vôbec riešená. Označený nedostatok v odôvodnení predpokladov prípustnosti dovolania má za následok aj nemožnosť aplikácie § 440 C. s. p. o viazanosti dovolacím dôvodom so vzájomne sa vylučujúcimi predpokladmi jeho prípustnosti. Vo svojej podstate znamená odôvodnenie dovolania neprípustným dovolacím dôvodom. Nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom len, ak sa týka otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ak je splnený predpoklad podľa písm. a) alebo podľa písm. b) alebo podľa písm. c) § 421 ods. 1 C. s. p.

12. V preskúmvanej veci dovolateľka odôvodnila dovolanie pre nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom len všeobecne poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) C. s. p., teda vzájomne sa vylučujúcimi predpokladmi jeho prípustnosti. Už len táto okolnosť je dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) C. s. p.

13. Ako už bolo uvedené vyššie, predpokladom prípustnosti dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci je i to, že nesprávne právne posúdenie veci sa musí týkať otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Z obsahu dovolania v predmetnej veci je zrejmé, že dovolateľka v ňom namietala nesprávnu interpretáciu ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvolacím súdom. Poukazovala totiž na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky a na záver z nich vyplývajúci, podľa ktorého pre začiatok plynutia subjektívnej premľacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná a nie len predpokladaná vedomosť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto ho získal. Pokiaľ tým chcela namietat, že odvolací súd sa v riešení tejto otázky odklonil od uvedených rozhodnutí, z ktorých len rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky by bolo možné považovať za ustálenú súdnu prax, tak o odklon by nešlo, pretože odvolací súd túto otázku riešil zhodne s označenými rozhodnutiami, keď v odôvodnení svojho rozsudku na strane 3 v poslednom odseku výslovne uviedol, že pre posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premľacej doby je významná skutočná vedomosť oprávneného a nie len možnosť jeho vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Správna interpretácia ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka však ani nebola otázkou, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, pretože tou bola otázka správnej aplikácie tejto právnej normy na zistený skutkový stav. Vo vzťahu k tejto otázke dovolateľka neuviedla, či sa v jej riešení odvolací súd odchýlil od ustálenej súdnej praxe alebo či je ním riešená rozdielne, resp. že nebola riešená, ale prípustnosť dovolania odôvodnila len všeobecne poukazom na vzájomne sa vylučujúce predpoklady jeho prípustnosti.

14. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. c) a f) C. s. p. odmietol.

15. Žalovanej úspešnej v dovolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože jej v súvislosti s ním žiadne nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.